

IGOR BAUERSIMA
NORWAY.TODAY

Vertaling Tom Kleijn

“ Wouldn't it be nice if we were older
Then we wouldn't have to wait so long
And wouldn't it be nice to live together
In the kind of world where we belong

You know its gonna make it that much better
When we can say goodnight and stay together

Wouldn't it be nice if we could wake up
In the morning when the day is new
And after having spent the day together
Hold each other close the whole night through

Happy times together we've been spending
I wish that every kiss was neverending
Wouldn't it be nice

Maybe if we think and wish and hope and pray it might come true
Baby then there wouldn't be a single thing we couldn't do
We could be married
And then we'd be happy

Wouldn't it be nice

You know it seems the more we talk about it
It only makes it worse to live without it
But let's talk about it
Wouldn't it be nice
Good night my baby
Sleep tight my baby

Wouldn't It Be Nice”
Brian Wilson / Tony Asher

© Copyright S.Fischer Verlag, Oktober 2000

© Copyright Nederlandse vertaling Tom Kleijn, juli/augustus 2003

De lucht klinkt een beetje naar “see you in another world” van NURSE WITH WOUND en naar stilte. Wit ruisen.

JULIE komt op. Ze draagt een T-shirt met het opschrift *julie@home.shirt*.

JULIE Hallo, ik ben Julie. Dit zijn mijn eerste woorden op deze plek. Wanneer mijn mededeling daarom misschien ongepast is, vraag ik om excuus. Mijn bericht is namelijk alleen bestemd voor mensen, die zich van kant willen maken. Ik vraag daarom diegenen, die niet van plan zijn uit het leven te stappen, verder niet op mij te letten en deze chat-room misschien even te verlaten.

--

JULIE Ik ga, en dat is geen opwelling, binnenkort zelfmoord plegen. Ik heb daar lang over nagedacht. Mijn besluit staat vast. Ook al zal dit sommigen misschien een beetje vreemd in de oren klinken, maar ik zou het met iemand samen willen doen. Vandaar hier mijn vraag: zou iemand met mij de dood in willen gaan? Jullie hoeven nu niets te zeggen. Ik begrijp het absoluut, wanneer er niemand hier openlijk voor uit wil komen, dat hij het spuugzat is, helemaal. Misschien zitten jullie naast jullie levensfasepartner en die vind het best okay om nog een tijdje de natuurlijke hulpbronnen van de aarde leeg te plunderen en te wachten, tot de kanker of zo'n andere epidemie hem van het aardoppervlak vaagt. Maar ik wil niet de stemming bederven, hier. Smile. Wat ik wil zeggen is, er bestaan normaal gesproken nog veel banden tussen iemand die wil gaan en de anderen. Er zijn niet veel mensen die de hoogste daad van levensvoltrekking begrijpen, dus doorhebben wat « zichzelf uit de wereld helpen » betekent voor de waardigheid van een mens. Normaal gesproken wil iemand zo lang leven, tot hij merkt dat iedereen weg is en hij helemaal alleen is en altijd was. Ik bedoel, een van ons hier zal alle anderen overleven. En dat is zo zeker als wat. Maar ik wil hier geen onenigheid zaaien, ook, in tegendeel. Want, wie dit allemaal nog serieus neemt, die is toch de regel. Ik bedoel, de *meesten* zitten toch in een van die zingevende, levensinstandhoudende hersenspinsels gevangen. Emotionele banden, verantwoordelijkheidsgevoelens, hè? Jacht op succes, hebzucht, verrijkinsdrift, genotzucht en andere reactionaire behoeftes. Goed. Maar jullie zijn allemaal hier omdat jullie uit het leven willen stappen, vroeger of later. Wanneer jullie je daarnet niet door mij verneukt voelden, dan zijn we onder ons. Ja. Ja. Dus.

--

JULIE Ja. Dus, zoals gezegd, alle serieus bedoelde antwoorden zijn welkom. Jullie kunnen me natuurlijk ook mailen en dan regelen we dat. Smile.

--

JULIE Want, mensen, dat hebben jullie misschien al gemerkt, ik pas niet bij de mensen, ook niet bij levensmoede mensen. Het is een treurige waarheid, maar een waarheid. Als ik me in gezelschap niet goed voel, dan komt dat niet zozeer, omdat de anderen, maar eerder omdat ik mezelf niet laat zien, zoals ik het wil. De noodzaak om een rol te spelen en een innerlijke weerzin daartegen maken dat ik elk gezelschap vervelend vind en blij kan ik alleen maar in mijn eigen gezelschap zijn, omdat ik daar helemaal mezelf mag zijn. Dat mag je onder mensen niet en niemand is het ...

--

JULIE Neem het me dus niet kwalijk. Ik doe nu gewoon, alsof jullie er niet zijn.

AUGUST komt op. Hij draagt een T-shirt met het opschrift august@home.shirt.

AUGUST

Nou, als niemand iets wil zeggen, nu, dan zeg ik misschien wat. Want ... Nou, ik heet August en ... Vraag me alsjeblieft niet waarom. Ik weet het niet. Ik heb er niets mee te maken.

--

AUGUST ... ik heb me eigenlijk nooit voor kunnen stellen, dat ik iets met het leven te maken zou kunnen hebben. In het algemeen. Ik weet niet of dat met anderen ook zo is. Maar het meeste, dat er zoal gebeurt in het leven, is zo raar, is zo raar ... ik bedoel niet leuk, ik bedoel alleen maar raar. Er zijn wel van die mooie momenten. Als ik alleen ben, bijvoorbeeld, en ik ren maar wat voor me uit en ik hoor mijn adem en de stappen, en het bloed klopt in je oren, tamelijk hard. Maar ik ren ook niet altijd. Gaat niet, helaas, altijd rennen. Het doel is: er bijna niet zijn. Dus nergens zijn. Overal afwezig zijn. Dat is leven. Zo, bijna zonder mijn aanwezigheid, zou het nog een tijdje uit te houden zijn. Ik bedoel, wanneer iemand «in het volle leven staat», dan kan ik er gif op innemen, dat het een of andere fake klootzak is.

--

AUGUST Maar het punt is, meestal staat alles stil. En ik sta stil en er is niets te horen.

--

AUGUST Alleen zo'n vaag lawaai. Ik weet niet, of dat met anderen ook zo is, zoals gezegd. Geen idee. Misschien ben ik ziek. Maar ik kan daar ook helemaal niet naar luisteren. «Jongen, je bent ziek.» Ik bedoel, als er zo'n heel rare verschijning op je af komt, met zo'n heel idioot lachje en zegt, «u moet gezond worden, dan zult u zien ...», dan knap ik af. Wie zijn die superrare lui, die tegen je kunnen zeggen, «wat jij denkt, wat er is, is er niet. Er is wat wij denken, dat er is.» Jullie weten wel wat ik bedoel. Ik bedoel, dat er niet is, wat ik denk, dat

kan ik ook zelf bedenken. Maar hoe kan zomaar iemand weten, dat er is wat hij denkt. Is toch allemaal één grote leugen, hier. Allemaal huichelarij. Iedereen doet of hij iemand is en is ondertussen iemand, anders helemaal niet. Hoe kan iemand dan weten, wat er is. Niets is er. Het meest echte gevoel, dat ik kan hebben, is het gevoel van het niets. Als ik deze stoel hier pak, bijvoorbeeld en hem omhoog laat gaan, zo ... dan doe ie dat. Goed. Hij gaat omhoog. Maar toch hangt er zo'n merkwaardige onzekerheid omheen. Ik weet niet, is hij echt omhoog gegaan, of heeft ie maar gedaan alsof? Is echt eigenlijk wel echt? Als ik hem dan naar beneden laat gaan, dan gaat ie ... misschien ... Jawel, hij gaat naar beneden. Terwijl - en dat is het punt - terwijl hij hoogstwaarschijnlijk alleen maar zo doet, alsof hij naar beneden gaat om ons gerust te stellen. Allemaal fake. Ik bedoel, dat zie je toch overal, het niets. Dus in deze chat-room hier is er af en toe iemand die er wat van zegt, voor niks. Maar de meeste users hangen toch altijd als observer rond en geven zichzelf af en toe een schop onder de kont om te doen alsof ze nog een greintje levendigheid bezitten. Want om eruit te stappen zijn de meesten dan toch te laf. Liever nog een rondje volhouden. Misschien gebeurt er nog iets echts. Hier gebeurt niets echts. Ik bedoel, stel je voor, we gaan nu met Julie mee. Allemaal. Dat zou nog eens echt zijn! We zouden ons allemaal de polsslagaders doorsnijden, wederzijds.

--

AUGUST Ik bedoel, jullie zijn er toch ook allemaal, omdat jullie er genoeg van hebben, van alles. Dat is een potentieel. Dat zou toch een begin kunnen zijn. Dat zou school kunnen maken.

--

AUGUST Het was de hoogste tijd dat iemand zich out, hier. Dat Julie hier zegt « ik ga », vind ik goed.

JULIE Dank je.

AUGUST Ik zeg dat niet zomaar.

JULIE Natuurlijk niet.

AUGUST Is een teken van leven.

JULIE Okay.

--

JULIE Was dat ironisch bedoeld?

AUGUST Wat?

JULIE Teken van leven.

AUGUST Nee. Ja. Nee! Ik bedoel alleen maar dat hier niets te beleven viel, anders.

JULIE Ja. Zou kunnen.

AUGUST Het is niet eens duidelijk wie *eigenlijk* hier is, werkelijk. Zo stil als het is. Als plotseling iemand zegt, «nu ga ik», kan ik me tenminste voorstellen, dat er daarnet nog iemand was.

JULIE Users come, users go.

--

JULIE Ik ben er toch nog.

AUGUST Ja.

JULIE En jij blijkbaar ook.

AUGUST Jaja. Jij wilt dus sterven?

JULIE Ik zal sterven. Ja.

AUGUST Ben ik ook van plan.

JULIE Ja?

AUGUST Ja.

JULIE Je bedoelt, binnenkort?

AUGUST Ja.

JULIE Serieus?

AUGUST Hoe bedoel je?

JULIE Ik bedoel, echt?

AUGUST Echt?

JULIE De verbinding verbreken, bedoel ik.

AUGUST De verbinding?

JULIE Met het leven en zo.

AUGUST Ja, natuurlijk. Zoals gezegd, er valt bij mij niet veel te verbreken.

JULIE Ja.

AUGUST Uit die faketoestand hier stap ik easy uit. Vanavond al, als het moet.

JULIE Maar hier is het niet *echt*. Ik bedoel, echt weg.

AUGUST Ja, natuurlijk.

JULIE Weg weg.

AUGUST Niet uitloggen of in slaap sukkelen of zoiets.

JULIE Precies.

AUGUST Ben ik van plan.

JULIE Ben je ziek of zo?

AUGUST Nee. Jawel. Weet niet. Zeg ik toch ...

JULIE Ik ben niet ziek.

AUGUST O, ja. Nou ja.

--

JULIE Ja, luister 'ns, ik wil hier niet eeuwig showchatten. Ik heb, zoals ik al zei, haast.

--

AUGUST Zeg eens, hoe zie jij er eigenlijk uit?

JULIE Hoezo, hoe zie ik eruit?

AUGUST Zeg eens hoe je eruitziet.

JULIE Zoals Natalie Wood. Zoals Natalie Wood, voordat ze verdronk.

AUGUST Wie is Natalie Wood?

JULIE Een actrice. Ze is verdronken.

AUGUST O.

--

AUGUST Beschrijf eens hoe die eruitzag.

JULIE Donkere haren.

AUGUST Dat vind ik mooi.

JULIE Negentig procent van de mensheid heeft donkere haren.

AUGUST Ja? Ja. Dat vind ik mooi.

JULIE Nathalie Wood voordat ze verdronk, dat is een psychische toestand. Ze zat in «Rebel without a cause». Niemand wist een reden en en al helemaal niet, hoe zij er toen uitzag, voordat ze verdronk. En als iemand het toch weet, dan heeft hij haar erbij geholpen en ik kan hier beweren wat ik wil. Natalie Wood is verdomme een ster en haar dood een raadsel.

AUGUST Ik weet zeker dat ze er goed uitzag, voordat ze verdronk. Ik stel me voor, dat ze een kloteleven had, als actrice. Altijd alles totaal fake. Fakemuren, fakevloeren, fakemensen, niks is echt en de hele tijd zegt iemand tegen je wat je moet doen. Dat houdt toch niemand vol. Dan krijg je toch geen lucht meer. Ik geloof, toen die begreep, dat ze op het punt stond te verdrinken, toen heeft die echt opgelucht ademgehaald. Zo als actrice. Ik bedoel ... nee, serieus. Dat heeft iets bevrijdends.

JULIE Ja.

AUGUST Ja. Maar verdrinken hoef ik niet perse.

JULIE Nee. Hoeft ook niet.

AUGUST Hoe wil jij het dan doen?

JULIE Met zijn tweeën.

AUGUST Maar hoe?

JULIE Kan ik hier niet zeggen. Pas «als het geval zich voordoet». Hier zijn vast een stel van die goed-mensen, die niets liever doen dan iets of iemand redden. Ik kan alleen maar zeggen dat het een uitgemaakte zaak is. One-way-ticket.

AUGUST Dan neem me mee.

JULIE Hoe oud ben je?

AUGUST Maakt toch niet uit, of wel?

JULIE Nee.

AUGUST Nou dan.

JULIE Dus, hoe oud?

AUGUST Negentien.

JULIE Vergeet het.

AUGUST Hoezo?

JULIE Ik wil er geen beginnelingen in betrekken.

AUGUST Ik ben geen beginneling.

JULIE Heb jij je al een keer van kant gemaakt? Ik bedoel, heb je het al 'ns geprobeerd?

AUGUST Nee. Ja. Natuurlijk.

JULIE En?

AUGUST En is nog niet gelukt.

JULIE Dus toch een beginneling.

AUGUST Hoho. Jij leeft toch ook nog.

JULIE Ja. Ik heb het ook nog niet geprobeerd. Ik probeer het ook niet, ik doe het. Mensen die het zo'n beetje proberen en daarna op de medelijden-toer gaan, dat is echt niks voor mij.

AUGUST Hoho. Ik heb eerlijke pogingen ondernomen. Ik heb een litteken in mijn gezicht. Ik ben uit het bed gevallen, kort na mijn geboorte. Ik heb me naar beneden laten vallen. Dat was mijn eerste reflex. Sinds ik kan denken, denk ik eraan me van kant te maken. Serieus. Ik wilde met de motor tegen een brugpijler knallen, bijvoorbeeld. Zodat het er als een ongeluk uitziet en niemand last van zijn geweten hoeft te krijgen.

JULIE En?

AUGUST En wat?

JULIE Hoe liep het af met die pijler?

AUGUST Dat was theorie. Dat was een variant. Weet ik niet. Ik heb geen rijbewijs.

JULIE Dit hier is echt.

AUGUST Ja. Weet ik. Ik kan dat horen, bij jou.

JULIE Wat?

AUGUST Dat dat echt is, hier.

JULIE Echt waar?

AUGUST Echt.

--

AUGUST Hallo?

JULIE Ja. Heb je een foto van jou?

AUGUST Een foto? Hoezo, een foto?

JULIE Een foto. Om naar te kijken.

AUGUST Ja.

JULIE Laat eens zien.

--

JULIE Dat ben jij?

AUGUST Ja.

JULIE Daar was ik al bang voor.

AUGUST Waarvoor?

JULIE Dat je er goed uitziet.

AUGUST Hoezo?

JULIE Een lekker ding.

AUGUST Wat een onzin. Laat er eens een van jou zien.

JULIE Hier.

AUGUST Echt waar?

JULIE Wat?

AUGUST Ziet er heel okay uit.

JULIE Dank je.

--

AUGUST Ik wil met je mee.

JULIE Wacht even. Ik heb een vraag. Als je die goed beantwoordt, zal ik erover nadenken.

AUGUST Meen je dat serieus, nu?

JULIE Ik ken je toch niet. Misschien ben je wel zo'n perverseling.

AUGUST Ja, smile.

JULIE Ben jij er zo een?

AUGUST Nee. Smile.

JULIE Goed, wanneer jullie daar buiten mee willen raden, kunnen jullie dat natuurlijk doen. Dus, klaar? Verstand. Wat is dat?

AUGUST Wat?

JULIE Ja.

AUGUST Ja?

JULIE Dat is de vraag. Neem rustig de tijd.

AUGUST Verstand? Wat is verstand? Verstand is ziek. Weet toch iedereen.

--

JULIE Is dat alles?

AUGUST Weet ik niet.

JULIE Weet iemand anders nog wat? Geen idee? Ja? Nee. Verstand?

AUGUST Ja. Ik weet niet. Is voor iedereen wat anders. Dus ik vind het bijvoorbeeld verstandig me van kant te maken en een ander niet. Je had toch die filosoof, die heeft zich dus niet van kant gemaakt, bijvoorbeeld, maar die heeft ontdekt dat we ogen hebben om niet te zien en oren om niet te horen. Hoe heette die ook alweer? Die zegt dus, dat het verstand vertrouwt op die ogen die niets zien en op die oren die niets horen. En daarom is verstand een onverstandig concept. Is tamelijk wereldberoemd. Dat was ongeveer een van de grootste. Geen idee ... die heette zoiets van ...

JULIE Als je wilt, neem ik je mee.

--

JULIE Wat is er?

AUGUST Ja.

JULIE Ja, je doet mee? We doen het samen?

AUGUST Ja!

JULIE Nee. Ik bedoel, ik wil het weten.

AUGUST Ja.

--

JULIE Dat heb ik niet verwacht. Zo snel.

--

JULIE Je meent het serieus ...

AUGUST Ja.

JULIE Dat meen je totaal serieus. No bullshit?

AUGUST 'Tuurlijk.

--

JULIE Dat meen je serieus.

AUGUST Shitkankerbloedserieus.

--

JULIE Ben ik nu gelukkig of zoiets?

AUGUST Ik weet niet.

JULIE Ik ben vermoedelijk vast gelukkig, nu.

--

JULIE Je moet me nu wat beloven.

AUGUST Wat dan?

JULIE Je moet beloven dat je niemand iets vertelt, hierover. Wat wij gaan doen, dat mag je niet vertellen. Niet aan je ouders, niet aan je vrienden, niet aan je vriendin, aan niemand. We gaan weg en we zeggen tegen niemand waarheen. Absoluut niemand.

AUGUST Nee.

JULIE Zweer het! Zweer dat je niemand iets zegt.

AUGUST Natuurlijk.

JULIE Zeg: ik zweer dat ik niets zal zeggen.

AUGUST Ik zweer dat ik niets zal zeggen.

JULIE Opdat ik eeuwig in het leven brandde, wanneer ik mijn mond niet kan houden.

AUGUST Opdat ik eeuwig in het leven brandde, wanneer ik mijn mond niet kan houden.

JULIE Lang leve de dood.

AUGUST Lang leve de dood.

JULIE Amen.

AUGUST Amen.

JULIE We moeten een tent hebben.

AUGUST Een tent?

JULIE En iets om te eten.

AUGUST Eten?

JULIE Bier.

AUGUST Moet ik boterhammen smeren?

JULIE En warme kleren hebben we nodig. 's Nachts is het min weet ik veel. Heel koud in elk geval.

AUGUST Waar gaan we dan heen?

JULIE Naar de sneeuw.

AUGUST Doodvriezen?

JULIE Track me down. Als je op mijn homepage komt, wacht dan even, of niemand je gevolgd is. Dan haal ik je af. Smile! mensen.

AUGUST Smile.

*

Scènewisseling bij "Wouldn't it be nice" van de BEACH BOYS.

Het is dag, het sneeuwt ononderbroken en het toneel houdt achter in het niets op. De rand van de wereld.

Met zware rugzakken op de rug komen de twee op het plateau aan. Ze blijven lang staan en kijken naar het diffuse, witte panorama.

*Tenslotte leggen ze hun bagage in de sneeuw. **AUGUST** zet voorzichtig een paar stappen in de richting van de afgrond, glijdt uit, valt en komt weer terug.*